

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Jeg førte ret et Konge-Liv

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Jeg førte ret et Konge-Liv", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946*, 1944-1964, s. 301. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid102903/facsimile.pdf> (tilgået 10. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

Til Gudsordets Huus og Herrens Bord
Vi stile nu frit og stævne.

- 15 Der mødes med Guds Apostler vi
Og Himmelens Helteskare,
Da styrker os Aanden godt deri,
Med dem vi til Himmels fare.

16 Thi kalde vi nu med Mund og Pen
De Ángler i Christenheden
Guds Ords og Vorberres Færgemænd
Fra Vesten til Nørreleden!
-

No. 107.

Kong Edvin.

Egen Melodi af L. M. Lindeman.

- 1 Jeg førte ret et Konge-Liv
I York, mit Herre-Sæde,
Og Ædelborg, min Ægte-Viv,
Hun var min Hjertens-Glæde.
- 2 Hun kom fra Syd, hun kom fra Kent,
Med Bisp og Bog i Følge,
Og aldrig kunde jeg det nænt,
Sin Tro hun skulde dølge.
- 3 Tro hvad du vill vær mig kun tro!
Elsk lidt mig, elsk mig længe!
Det var vor Tale, begge to,
Hvor Blomster groe i Engel!
- 4 Mig huded Nordens lyse Haab,
Om Valhal og om Gimle,
Jeg twivled om, de Christnes Daab
Gav Kæmper bedre Himle.

5 Jeg sad engang, som før saa tit,
Og tænkde paa det Bedste,
Min Tanke fløi som Fuglen vidt,
Men kunde Fod ei fæste!

6 Min Dronnings Bisp, han hed *Paulin*,
Sad hos i Aftenstunden,
Han lagde Haand paa Isse min
Og spurgde mig om Grunden.

7 Jeg sank i Knæ, som rørt af Lyn,
Thi mange Aar tilbage
Mig timedes et Drømmesyn
I Ungdoms Prøve-Dage.

8 En Flygtning var jeg da om Land,
Forjaget og forvildet,
Fortvivlende paa Gravens Rand,
I Falskheds Snarer hildet.

9 Da stod der som en himmelsk Aand
En Nat for mig i Drømme,
Han lagde paa min Isse Haand
Og første Taler ømme.

10 Han sagde: Liv og Lykke stor
Dig venter end tilvisse,
Men *tro* saa Manden paa hans *Ord*,
Med *Haanden* paa din *Isse!*

11 Saadan kom *Daab* og *Christendom*
Til disse Landemærker,
Og aldrig meer jeg tvivler om,
De gjør jo Underværker!

12 Den gamle *Kæf*, min Offerpræst,
En *Lysalf* lig fra *Gimle*,
Svang op sig paa den høie Hest
Og red til *Christnes* Himle!

No. 108.

Villibrud.

Mel. Alle Christne Fødselsdag, af L. M. Lindemann; eller:
Blomstre som en Rosegaard, af J. P. E. Hartmann.

1 I de dybe Hjerters Tid,
Som sig vel mon somme,
Mangen Moder blød og strid
Havde stærke Drømme,
Ingen stærkere end hun,
Som fik Maanen i sin Mund,
Soelskin i sit Hjerte!

2 Det var Moderen til ham,
Som først over Vove
Bragde Lyset uden Bram
Til de Danske Skove,
Planted kæk sin Hyrdestav
Ved det vilde Vesterhav,
Mellemt Fiskerleier!

3 Villibrud var Hyrdens Navn,
Spire til Godvilje,
Spire i vor Fødestavn
Til en Pindse-Lilje,
Han kom fra *Nord-Humberland*,
Fra de stærke Drømmes Strand,
Storværks Vinterleie.

4 Mens han end i Skjulet laae
Under Moders-Hjerte,